

Zpravodaj KNL

1

INFORMACE Z KRAJSKÉ NEMOCNICE LIBEREC, ČÍSLO 1, VYDÁNO 1. 2. 2024

Myslím, že když dosáhnete určitého věku, je slušnost předat pozici někomu mladšímu...

MUDr. Vladimír Mareš opustil ke konci roku 2023 po více než dvanácti letech vedení oddělení JIP chirurgických oborů a předal přímářskou pozici svému dosavadnímu zástupci MUDr. Michalu Fischerovi. Doktor Mareš působí v liberecké nemocnici již od roku 1976 a setrvá zde i nadále. Zůstává na oddělení JIP chirurgických oborů, kde bude na plný úvazek pracovat v pozici lékaře se specializací v intenzivní medicíně. Proč se tak rozhodl? Nejen to nám prozradil v našem rozhovoru.

Jestli počítám správně, nastoupil jste do liberecké nemocnice před sedmačtyřiceti lety. Byla tehdy naše nemocnice vaší první volbou?

Ano, po promoci jsem z Plzně přišel rovnou sem. Bylo to v roce 1976, práce na libereckém oddělení ARO byla mým prvním zaměstnáním. Od té doby jsem zde působil téměř nepřetržitě kromě čtyř let, kdy jsem byl v Jemenu, a to jako expert ministerstva zdravotnictví pro pomoc rozvojovým zemím. Pak jsem ještě rok pracoval pro švédskou farmaceutickou firmu Astra, ale mezitím jsem už v nemocnici zase sloužil, takže jsem práci zde úplně nepřerušil. Postupně jsem se vrátil naplno a už tu zůstal.

Pojďme se ještě dotknout vašeho působení v Jemenu. Tam jste se věnoval praktické medicíně?

Ano, v Jemenu jsem byl jako lékař v poměrně malé nemocnici, měla jen dvacet osm lůžek. Většina pacientů byla urologických. Působil jsem tam jako anesteziolog. Za celou dobu jsem podal asi 4.000 anestezií, z toho více než 900 epidurálních. Tehdy to tam byla úplně nová metoda anestezie, nikdy předtím ji neprováděli. Byla to úžasná zkušenost, i když mi tu po návratu někteří trochu záviděli...

Když jste se do nemocnice vrátil, bylo to opět na ARO? Nebo tu už existoval JIP chirurgických oborů jako samostatná jednotka?

Krajská nemocnice Liberec, a.s.
Liberec Turnov Frýdlant

Vrátil jsem se jako lékař na JIP. Ten tehdy spadl pod chirurgii. Pracoval tu pan doktor Ježek, který byl na počátku, po promoci, mým prvním učitelem anestezie. JIP tu prakticky fungoval už od roku 1978, ale nebylo to tak intenzivní oddělení. Na samostatný primariát, jak ho známe dnes, se změnil až před dvanácti lety. Cílem bylo, aby JIP nespadal jen pod chirurgii, ale byl proporčně rozdělen i mezi jiné chirurgické obory – traumatologii, urologii a další.

Je náš JIP v této podobě unikátem?

Myslím si, že v rámci republiky je naše oddělení unikátní. Něco podobného >>>

Vážení přátelé, Timur a Ema jsou jména prvních miminek roku 2024, která se narodila v liberecké porodnici. Pokud vás zajímá, jaká nejčastější jména mají miminka

narozená v naší nemocnici, přečtěte si článek o novinkách z gynekologicko-porodnického oddělení. Jak počtem porodů, tak hlavně z hlediska odborného a odbornou připraveností na neočekávané problémy patří naše porodnice mezi nejlepší. Podobně kvalitní výkony podávají také kolegové z gynekologického oddělení. Vedoucí robotického týmu na gynekologii MUDr. Dominika Ševčíková si pochvaluje hlavní výhody operací s chirurgickým robotem: přesnost a šetrnost vůči pacientkám.

Titulní příběh našeho zpravodaje je věnován generační obměně na oddělení JIP chirurgických oborů. Po úctyhodném sedmačtyřicetiletém působení v naší nemocnici odchází ze svého postu dlouholetý primář oddělení MUDr. Vladimír Mareš. Jak v rozhovoru říká, nedokáže bez medicíny žít a bude i nadále na "svém" oddělení působit v roli řadového lékaře. Vedení oddělení se ujímá jeho dlouholetý zástupce MUDr. Michal Fischer. S oběma primáři jsme si povídali o jejich práci, proměně medicíny a také o jejich soukromém životě.

První viditelnou změnou, kterou do areálu KNL v Liberci přináší výstavba Centra urgentní medicíny, je dokončení nového vstupu do budovy D na Jablonecké ulici. Pokud stavební práce půjdou podle plánu, přibližně na konci tohoto roku by mělo být hotové energocentrum a také velká část nového parkovacího domu. Více informací o termínech prací najdete jak v tomto zpravodaji, tak na webu www.modernizace-knl.cz.

Přeji vám vydařený vstup do nového roku.

MUDr. Richard Lukáš, PhD.
generální ředitel KNL, a.s.

ZPRAVODAJ

Vydává: Krajská nemocnice Liberec, a.s.
Husova 357/10, 460 63 Liberec, IČ: 272 83 933.
Číslo 1 vydáno 1. 2. 2024. Změny vyhrazeny.
Redakční rada: Barbora Bělíková, Václav Řičář
Grafické zpracování: Ivana Kelemenová
Fotografie: archiv KNL, a.s.
Periodikum vydáno 6x ročně pod evidenčním
číslem MK ČR E 20689 v nákladu 5 000 ks.

KNL

www.nemlib.cz

ÚPRAVA VCHODU DO PAVILONU D

V polovině prosince 2023 byla dokončena úprava atria a nového vchodu do pavilonu D. Z důvodu modernizace KNL, konkrétně stavby parkovacího domu, byl vytvořen nový vchod z ulice Kristiánova. Po dokončení celé stavby v roce 2026 bude obnoven původní vchod a atrium bude sloužit pacientům oddělení následné péče.

MODERNIZACE TURNOVSKÉ NEMOCNICE BYLA SCHVÁLENA

Ve středu 3. ledna odsouhlasila valná hromada Krajské nemocnice Liberec vypsání výběrového řízení na dostavbu turnovské nemocnice. Odhad nákladů je 218 mil. Kč s DPH, stavba bude financována jak ze zdrojů KNL, tak i ze zdrojů akcionářů.

Před cca pěti lety bylo rozhodnuto o vytvoření plánu na modernizaci a rozšíření turnovské nemocnice. Dostavba bude zahrnovat vybudování multioborové jednotky intenzivní péče, vytvoření jednotného místa pro centrální příjem akutních pacientů a rozšíření IBD centra. Prostory zde najdou i odborné ambulance.

STAVBA CENTRA URGENTNÍ MEDICÍNY PLÁN ČINNOSTÍ V ROCE 2024

1. Výstavba parkovacího domu s energocentrem s předpokladem dokončení části energocentra do konce roku. Dokončení parkovacího domu v prvním kvartále 2025.
2. Výstavba podzemního kolektoru a dokončení přeložek většiny inženýrských sítí v areálu nemocnice.
3. Částečná demolice budovy H. Dokončení demolice po zprovoznění nového energocentra v prvním kvartále 2025.
4. Realizace podstatné části stavební jámy pro Centrum urgentní medicíny (CUM). Dokončení po úplné demolici budovy H.
5. Zahájení hrubé stavby CUM v úseku mezi Husovou ulicí a kolektorem.
6. Ve spolupráci s libereckou teplárnou přezbrojení vnitřních rozvodů tepla a změna topného média z páry na horkou vodu.

„Nedovedu si představit, že bych skončil úplně. Pokud tedy budu zdravotně schopný, a věřím, že budu, hodlám pracovat i nadále. Nemohl bych jen tak zůstat doma a být bez medicíny a kolektivu spolupracovníků.“

mají asi jen v Hradci. Jinde většinou vede jipku chirurg, jehož zájmem je především operativa. U nás je to unikátní tým, že tady pracují lékaři intenzivisti a v intenzivní péči jsou vzdělávány a trénovány i sestry.

Hrnou se vám sem mladí lékaři?

Tak jednoduché to není. Lékařů je stále málo a my bohužel nemůžeme vzít absolventa, lékaře hned po promoci. Na intenzivní péči pracuje lékař již zcela samostatně, musí být po atestaci a mít určitou zkušenost s intenzivní péčí. Samozřejmě se ale snažíme zaujmout mladé lékaře, kteří k nám chodí na stáž. Myslím, že se jim u nás líbí hlavně variabilita práce a že se tu v rámci stáží dostanou úplně ke všemu.

Jste v oboru téměř padesát let. Jak se péče na JIP za tu dobu změnila?

Neskutečně. Když jsem do nemocnice nastoupil, byl tu jeden ventilátor a takové pseudomonitory, pak nějaké dřevěné poličky a dřevěný nábytek. Nebyly žádné infuzní pumpy, dávkovače. Teď máme nejlepší vybavení, sofistikované monitory, ventilátory, umělou ledvinu, pracujeme s ultrazvukem, provádíme bronchoskopie. Můžeme měřit výkon srdce, tzv. hemodynamiku. Je to úplně o něčem jiném.

Když se ohlédnete zpět, co považujete za svůj největší úspěch?

Myslím, že všechno je o kolektivu. Důraz kladu na kolektivní práci. Jeden člověk sice nakonec musí rozhodnout, ale vše jsem vždy konzultoval s kolegy. Myslím, že to kolektiv stmeluje. Nejsem šéf, který zavelí: „*Takhle to bude,*“ a bouchne do stolu. O všem diskutuje-

me. Personál, a hlavně sesterský personál, je v intenzivní péči to nejdůležitější. Můžete mít skvělé vybavení, super monitory, moderní přístroje, ale pokud se vám tu lidé hádají, lezou si na nervy a fluktuují, je to nanic. Stále platí, že nejlepším monitorem zůstává sestra. Ta je to gró. Nyní máme naplněný stav, což je úžasné. Na oddělení pracuje více jak padesát sester, které jsou všechny výborné.

Dá se tedy říci, že skvělý kolektiv byl jedním z důvodů, proč jste na této pozici v Liberci setrval? Nebo to byla vášně pro medicínu?

Vášně pro práci určitě musí být, práce vás musí bavit. Já jsem ani nikdy neuvažoval, že bych šel někam jinam. Mě ta práce baví. Ale záprah je tady velký. Máme ročně 1.100–1.300 pacientů. Mělo by nás tu být sedm lékařů, zatím je nás jen pět...

Za ty roky vám prošly pod rukama desetitisíce pacientů a určitě jste se setkal i se spoustou zajímavých příběhů. Nejvíce jsme ale slyšeli o panu Horníčkově, který byl vaším pacientem. Váš vztah byl dokonce skoro rodinný... Byl jste jeho osobním přítelem a jakýmsi adoptivním synem. Jaký byl pacient?

Ano, znali jsme se třicet let. Miroslava i jeho ženu Bělu jsem v posledních letech jejich života také léčil. Pan Horníček s námi žil v rodině, a tam i zemřel. Pacient byl... no, on to bral jako fakt. Nediskutoval, byl ukázněný a poslušný. I své nemoci bral s humorem. Občas měl jen trochu upravený režim. Měl třeba naordinovány denně dvě deci červeného vína.

Opravdu? Byl to unikátní případ, nebo můžete pacientům skutečně naordinovat i alkohol?

Někdy opravdu naordinujeme pacientům alkohol. Třeba pivo, když se jedná o alkoholiky a chceme zabránit delirantním stavům, nebo při nechutenství či při léčbě žaludeč-

ních vředů. Máme vyzkoušeno, že to funguje. Práce na JIP je jistě náročná nejen fyzicky, ale i psychicky. Jak ten stres kompenzujete? Kde si takzvaně dobijíte baterky?

Mým koníčkem je medicína. Ta mě baví. Čtu odbornou literaturu a vzdělávám se. To ale asi děláme všichni. Musíme prostě držet krok. Jinak chodím hrát tenis. Začal jsem sice hodně pozdě, ale chodím hrát pravidelně dvakrát až třikrát týdně. Kromě toho často jezdím na kole. Také mám rád angličtinu, pro sebe si i překládám. Do šuplíku jsem si přeložil do angličtiny Horníčkovu knihu *Dobře utajené housle*. A jen tak pro zábavu si překládám zase do češtiny povídky Roalda Dahla.

Proč jste se vlastně rozhodl odejít z pozice primáře, když vás práce stále naplňuje a na oddělení i nadále zůstáváte? To chce odvalu, jít zpět do pozice řadového lékaře...

Máte pravdu, že mnoho lidí nesnese, když je někdo nad nimi. Viděl jsem to třeba v Jemenu. Primáři od nás neunesli, že jejich nadřízený byl jemenský lékař, a skončili. Tady, když jsem oznámil, že končím, měly některé sestry slzy v očích. Vůbec nevím proč, asi slzy

radosti (smích). Prostě jsem se takto rozhodl. Je mi sedmdesát dva let, nehodlám tu být donekonečna. Myslím, že je třeba to v nejlepším předat někomu mladšímu, kdo má drive. Když dosáhnete určitého věku, je to podle mě nejen povinnost, ale i slušnost. Každá generace by si to měla vyzkoušet. A jsem si jist, že Michal (pozn.: pan doktor Fischer) je ten pravý. Celou dobu mi dělal zástupce, je velmi vzdělaný, a to i v medicínské technice, má také skvělý přístup k lidem.

Nedovedu si ale představit, že bych skončil úplně. Pokud tedy budu zdravotně schopný, a věřím, že budu, hodlám pracovat i nadále. Nemohl bych jen tak zůstat doma a být bez medicíny a kolektivu spolupracovníků. □

NAŠE ODDĚLENÍ JE V POROVNÁNÍ S OSTATNÍMI JEDNOTKAMI VSKUTKU OJEDINĚLÉ

Od 1. ledna 2024 zastává nově post primáře na oddělení JIP chirurgických oborů MUDr. Michal Fischer, který byl od roku 2011 zástupce nyní již bývalého primáře MUDr. Vladimíra Mareše. S oběma jsme si povídali počátkem ledna. Během rozhovoru tak ještě docházelo k záměnám oslovení primář/lékař, které oba brali s humorným nadhledem.

MUDr. Michal Fischer nastoupil do Krajské nemocnice Liberec v roce 2006, od roku 2010 pak působí na jednotce intenzivní péče.

Pane primáři, v KNL nejste nováčkem. Na JIP chirurgických oborů zde působíte již třiáct let. Přesto jste se teď ocitl v nové roli. Změnilo se tím pro vás něco? Můžete nám popsat první dojmy z nové pozice?

Na úvod musím říci, že jsem jmenováním do funkce primáře JIP chirurgických oborů poctěn. Budu se snažit vést toto oddělení co nejlépe, ve prospěch chirurgických oborů i Krajské nemocnice Liberec obecně. Jedním dechem ale dodávám, že je obrovský rozdíl být řadovým lékařem, nebo primářem. Cítím teď velkou zodpovědnost, nejenom vůči kolegům doktorům, ale i vůči sestřím. Novou funkci považuji za těžkou, ale je to pro mne

pacientů. První skupinou jsou pacienti, kteří mají plánovanou chirurgickou operativu, napříč všemi chirurgickými obory v nemocnici. Jedná se o velké, rozsáhlé výkony nebo o rizikové pacienty. Staráme se takto o pacienty po operačních výkonech na oddělení onkochirurgie, všeobecné chirurgie, urologie, traumatologie, ORL, ústní a čelistní chirurgie i na dalších odděleních.

Druhou skupinou pacientů jsou akutní pacienti, kteří k nám byli přijati pro polytraumata (včetně kranio traumat, traumat páteře) nebo pro jiné závažné, život ohrožující traumatické poranění.

Třetí skupinou jsou pacienti akutní, kteří potřebují intenzivní péči a byli sem přesunuti z jiných oddělení, neboť u nich dochází k selhávání životně důležitých funkcí, a je nutné

invazivní hemodynamikou, bronchoskopií i komplexní diagnostikou, a také řadou přístrojů rutinního použití u lůžka. Využíváme ultrazvuku, analyzátoru acidobazické rovnováhy a minerálů, nově i tromboelastografie k hodnocení koagulačního stavu pacientů. Musím říci, že naše oddělení je v porovnání s jinými jednotkami chirurgické intenzivní péče v celorepublikovém měřítku vskutku ojedinělé, z hlediska kapacity, tíže stavu ošetřovaných pacientů i personálního zajištění.

To zní jako slušný frmol. Kolik pacientů u vás ošetříte denně?

Ten obrat pacientů na oddělení je opravdu veliký. Někdy je potřeba přijmout a propustit i osm pacientů denně, to vše na našich osmnácti jipových lůžkách. Tomu přizpůsobujeme rozvrh práce, kdy musíme časné ráno zhodnotit stav všech pacientů a možnost jejich překlady na standardní oddělení, abychom poskytli intenzivní péči dalším pacientům, kteří ji potřebují. Ročně ošetříme přibližně dvanáct set pacientů, s velkým podílem těch kritických.

Vaše jipová lůžka jsou podle nasmlouvání s pojišťovnou rozdělena na tři typy. Mohl byste nám jednotlivé typy lůžek přiblížit?

Čtyři lůžka jsou tzv. lůžka nižší intenzivní péče. Ta, zjednodušeně řečeno, slouží pro sledování pacientů, monitoraci, zachycení selhání životních funkcí. Je to jakási prevence, například u polymorbidních a rizikových pacientů. Pak máme deset lůžek vyšší intenzivní péče. Ta obsazujeme pacienty, jimž už nějakým způsobem životní funkce selhávají. Znamená to vysoký stupeň monitorace životních funkcí i podávání většího množství léků, které podporují třeba oběh. A nakonec tu máme čtyři lůžka resuscitační péče. Na ně umísťujeme pacienty, u nichž potřebujeme zapojit ještě více terapeutických možností, více diagnostiky, prostě udělat maximum. >>>

zároveň velká výzva. A já se jí pokusím zhostit co nejlépe. Začínal jsem v roce 1996 v Havlíčkově Brodě, od roku 1998 jsem pak pracoval ve Fakultní nemocnici Motol na anestezii i na resuscitačním oddělení. V roce 2008 jsem přišel pracovat do Krajské nemocnice Liberec. **Můžete nám krátce přiblížit, jakou péči vaše oddělení, které je samostatným primariátem, vlastně poskytuje? A jak spolupracujete s ostatními odděleními?**

Máme celkem osmnáct lůžek, na kterých poskytujeme péči v podstatě třem skupinám

jim poskytovat invazivní orgánovou podporu. Často zajišťujeme intenzivní péči i pro nechirurgické obory, díky naší velké kapacitě a vstřícnosti, při vyřízení jiných jednotek intenzivní péče v Krajské nemocnici Liberec.

To je široké spektrum pacientů. Předpokládám, že při péči o ně potřebujete špičkové vybavení...

Samozřejmě. Disponujeme vybavením pro poskytování nejvyššího stupně intenzivní péče, například umělou plicní ventilací až pro deset pacientů, kontinuální hemodialýzou,

Kolik máte na oddělení zaměstnanců a jak se vám s nimi spolupracuje?

V první řadě musím zmínit, že v současné době máme obsazeny všechny sesterské pozice. To považují za veliký úspěch, za který vděčíme výbornému kolektivu, dobře nastavenému systému práce, a hlavně bych za to rád poděkoval naší vrchní sestře. Na jednotce pracuje pět intenzivistů, z toho čtyři se specializací anesteziologie a intenzivní medicína a jeden se specializací v oboru interní lékařství. Ten je zároveň v přípravě na specializaci intenzivní péče. V březnu nastoupí na půl úvazku ještě

jedna paní doktorka anestezioložka, která tak oživí náš mužský kolektiv. Na oddělení dále pracuje padesát pět zkušených sester, většina se specializací intenzivní péče. Schopnosti našeho personálu ověřila i pandemie covidu-19, kdy jsme poskytovali péči nejtěžším covidovým pacientům s respiračním selháním, kteří byli umístěni na osmnácti lůžkách. Musím dodat, že interpersonální vztahy na oddělení jsou výborné. Je mi opravdu potěšením pracovat v tak skvělém týmu.

Sám přiznáváte, že teď máte větší zodpovědnost, takže je na vás vyvíjen i větší tlak.

Jak po náročném práci relaxujete? Co vás pozitivně dobíjí?

Mám rád sport. Lyžování, ať už na běžkách nebo sjezdové, i skialpinismus. V létě kolo, potápění, jachting. Také je pro mě důležitá hudba. Od dětství hraji na housle a začal jsem i na kytaru. A jestli na to budu mít čas i nyní? Na to si člověk čas musí najít. Základním pilířem je pro mě ale rodina, manželka, která je také lékařka, a naše dvě dcery. Mám štěstí, že naše rodina je perfektně funkční a podporujeme se navzájem. □

PODĚKOVÁNÍ

VÁNOČNÍ OHLÉDNUTÍ

Adventní čas byl i v našich nemocnicích bohatý na krásné akce, dárky, představení. Krátkou rekapitulací z nemocnic v Liberci, Frýdlantě a Turnově se zde s vámi podělíme o to nejzajímavější.

□ Libereckou nemocnici navštívily před Vánoci děti z nemocniční zaměstnanecké školky **KNofLík**. Na spinální jednotce zaspívaly pacientům i zaměstnancům koledy a všechny přítomné také obdarovaly krásnými přáníčky. Za úsměvy na tvářích pacientů i zaměstnanců jim náleží veliké poděkování.

□ Dobrovolnické centrum **Dobromysl** připravuje každoročně pro pacienty na všech odděleních následné péče v KNL nemocnicích vánoční překvapení. V liberecké nemocnici navštívili pacienti na ONP zástupci vedení nemocnice i střediska podpůrné péče. Osobně jim popřáli hlavně zdraví i klidné svátky a předali jim krásná přáníčka spolu s cukrovím, které pro ně napekli naši dobrovolníci. Obdarování byli i pacienti na oddělení následné péče v Turnově a Frýdlantě. Tato malá předvánoční nadílka všechny pacienty potěšila.

□ V prosinci navštívila dětské oddělení KNL autorka dětských knížek **Sandra Dražilová Zlámalová**. V minulosti paní Sandra již několikrát se svými dětmi na dětském oddělení KNL ležela, a tak jí, jak je zde čas někdy dlouhý a smutný. Proto se rozhodla, že v listopadu a prosinci uspořádá na svém webu takový Black Friday obráceně. Lidé z celé republiky

u ní nakupovali knížky pro své děti. Pokud navíc vybrali i jednu knihu pro děti z liberecké nemocnice, dostali na veškerý nákup desetiprocentní slevu. Knihy pro malé pacienty paní Sandra postupně schraňovala. Na dětské oddělení nakonec předala na třicet nových knih a audioknih. Za všechny obdarované děti jí děkujeme.

□ Stalo se již pravidlem, že vždy v prosinci navštíví liberecké oddělení dětské a adolescentní psychiatrie KNL zástupci společnosti **Knorr-Bremse**. Dětem a juniorům donesli i tentokrát výtvarné potřeby na arteterapii v hodnotě deseti tisíc korun. Odměnou jim bylo krásné zpívání a muzicírování mladých pacientů. Děti jim navíc nakreslily i poděkování, které již zdobí tréninkové centrum společnosti.

NAŠE PRÁCE JE ODBORNÁ, ČASU PRO DALŠÍ POMOC BOHUŽEL MOC NEZBÝVÁ,

říká ke spolupráci liberecké nemocnice s nadacemi a dalšími organizacemi, které nám pomáhají s péčí o pacienty, staniční sestra ambulancí klinické onkologie, paní Irena Šebková Štovičková. Jednou z nadací, s nimiž nemocnice spolupracuje, je Úsměv nejen pro Kryštofa. Založili ji manželé Abelovi, kteří se na základě vlastní trpké zkušenosti rozhodli pomáhat nemocným a jejich rodinám.

Nadační fond Úsměv nejen pro Kryštofa pomáhá onkologickým pacientům a jejich rodinám od začátku roku 2021. Přestože má oficiální sídlo spolu s kanceláří v Praze na Smíchově, hlavní kancelář i působnost je zaměřena zejména na klienty z Libereckého kraje, kde oba zakladatelé, manželé Abelovi, trvale bydlí.

Staniční sestra ambulancí klinické onkologie KNL, paní Irena Šebková Štovičková, si spolupráci s nadačním fondem Úsměv nejen pro Kryštofa nemůže vynachválit: „S manželi Abelovými spolupracujeme již dva roky. V rámci edukace předáváme pacientům letáčky nadace a informujeme je, s jakými dotazy a problémy se na ni mohou obrátit. Ujišťujeme je také, že s manželi Abelovými máme dobrou zkušenost, takže nemusí mít obavy je kontaktovat. Jsou totiž věci a situace, se kterými my jako onkologie nemůžeme pomoci, protože už na to prostě nemáme prostor. Jsme tedy rádi, že můžeme pacientům doporučit někoho, kdo jim pomůže zorientovat se v nelehké situaci způsobené onkologickým onemocněním.“

Na podrobnosti této pomoci jsme se zeptali již samotných manželů Abelových.

Mohli byste nám krátce přiblížit činnost vašeho nadačního fondu?

V Úsměvu nejen pro Kryštofa umíme pomoci pacientům s konkrétními problémy, ale jsme tu i pro rodiny těchto pacientů. Když někdo takto vážně onemocní, zasáhne to obvykle celou rodinu. Někdy je proto potřeba dát prostor i rodinnému příslušníkovi, aby měl možnost mluvit o svém strachu. V nemocnici na to není bohužel vůbec prostor... Jsme vlastně takovým rozcestníkem mezi třiceti různými organizacemi, nadacemi, se kterými spolupracujeme. Víme, kdo a jakou konkrétní pomoc umí, na koho nasměrovat klienty, kteří se na nás s prosbou o pomoc obrátí. Jde nám o to, aby člověk, který daný problém řeší, nemusel jít a ťukat na patnáctero dveří a v každých z nich vyprávět svůj

příběh. Aby tu svoji bolest nemusel opakovat tolikrát.

S kým spolupracujete nejčastěji?

Nejintenzivnější spolupráci máme s organizací Amelie. Neuvěřitelně se doplňujeme, pro naše klienty dělá například sociální šetření. Jinak jsme celorepubliková nadace, ale chtěli bychom být zaměřeni na Liberecký kraj, protože tady jsme doma a tady chceme, aby byla i pátěř naší nadace. Krajská nemocnice Liberec byla i prvním zdravotnickým zařízením, kterému jsme se hned na začátku naší činnosti představili a s nímž jsme okamžitě začali spolupracovat.

Mohli byste nám pro představu popsat na jednom konkrétním příběhu, který jste poslední dobou společně s nemocnicí řešili, jak fungujete?

Na konci června roku 2023 jsme byli osloveni paní Natálií z Liberce, jejíž manžel Roman se na zdejší onkologii již léčil s nádorovým onemocněním žaludku. Během velmi těžké operace mu byl odebrán žaludek, slezina i část jícnu. Po pěti měsících od operace se však objevily metastázy v játrech, pobříšnici a páteři. Rodina potřebovala psychickou podporu, protože pro ni byla situace velmi náročná. S paní Natálií jsme se setkali během následujících dnů. Vše jsme společně podrobně probrali a doporučili jí psycholožku spolku Amelie, paní Weber, s níž úzce spolupracujeme.

Další věcí, kterou jsme probírali, byl aktuální zdravotní stav manžela Romana, jenž mimo jiné trpěl obrovskými bolestmi. V průběhu společné schůzky jsme hned kontaktovali staniční sestru onkologie, paní Šebkovou Štovičkovou. Ta nám okamžitě a ochotně upřesnila možnosti pro ulehčení Romanova zdravotního stavu.

Chápu to dobře, že se vaší klientkou stala nejen paní Natálie, ale také její muž Roman?

Ano, až do poloviny září jsme se pravidelně scházeli nejen s Natálií, ale i s Romanem,

pokud mu to jeho stav umožnil. Snažili jsme se jim oběma pomáhat radou, vlastní zkušeností i velmi osobním přístupem, kdy se nám podařilo pozměnit a oživit jejich zaběhnutý náročný denní režim, který se točil jen kolem nemoci.

Tuším, že tento příběh má ještě pokračování.

Romanův stav se, bohužel, začátkem září začal velmi rychle zhoršovat, a proto jsme kontaktovali naši kolegyni, která pomáhá pečujícím a doprovází klienty na poslední cestě. S její pomocí jsme Romanovi zajistili důstojnou péči zpočátku v domácím prostředí, posléze i v Hospici sv. Zdislavy, kde se postarali o Romana na samém konci. I toto je naše práce.

To je poměrně široký záběr činností...

Klientům se snažíme pomoci nejen s orientací v situaci, ve které se najednou kvůli nemoci ocitli, ale i se sociálními dárkami, předáváme kontakty na odborníky ve věci psychické podpory, nutričního i ekonomického poradenství, sdílíme naši osobní zkušenost, v případě potřeby poskytujeme také adresné finanční příspěvky.

Staniční sestra ambulancí klinické onkologie KNL Irena Šebková Štovičková k tomu ještě dodává: „Pomoc našim onkologickým pacientům od nadačního fondu Úsměv nejen pro Kryštofa je velmi přínosná a šetří nám čas. Pokud pacient potřebuje další nelékařskou pomoc, můžeme ho bez jakýchkoli obav odkázat právě na tuto nadaci. Ze zkušenosti víme, že mu bude poskytnuta veškerá možná podpora ve všech souvislostech, které onkologická onemocnění přináší. Naše práce je odborná, pro další pomoc bohužel moc času nezbývá.“

Nadační fond Úsměv nejen pro Kryštofa poskytuje konzultace zdarma. Klienti se mohou na nadaci obrátit telefonicky, osobně či e-mailem.

Více info naleznete na:
www.usmevnejenprokrystofa.cz

ŠETRNOST A PŘESNOST JSOU HLAVNÍ VÝHODY OPERACÍ POMOCÍ ROBOTA

S paní doktorkou Dominikou Ševčíkovou z oddělení gynekologie jsme si koncem roku 2023 povídali o zákrocích prováděných pomocí robota. Přístroj, se kterým v naší nemocnici lékaři pracují již rok, totiž významně pomáhá i při gynekologických operacích.

Paní doktorko, mohla byste ženám, které o novém typu operací ještě neslyšely, na úvod našeho povídání přiblížit, co je robot da Vinci?

Jak již před časem řekli mí kolegové, robot da Vinci je operační systém, který se používá v mnoha oborech medicíny, včetně gynekologie. Jedná se o plně robotickou platformu. Chirurgovi umožňuje operovat pacienta přes malé vpichy na břicho. Robot je vybaven jedním optickým a třemi operačními rameny. Ta jsou chirurgem ovládána pomocí konzole umístěné na operačním sále.

V průběhu roku 2023 jsme již psali o tom, jak probíhají urologické robotické operace. Mají výrazně šetrnější průběh a také rekonvalescence pacientů je po nich mnohem kratší. Předpokládám, že u vašich zákroků to je podobné.

Robot da Vinci má několik výhod, které z něj činí ideální nástroj pro gynekologické operace. Gynekolog nejčastěji operuje v úzkém a relativně hlubokém pánevním prostoru. Mnohdy musí postupovat v těsné blízkosti zranitelných orgánů, jako jsou močovody, cévy, nervy atd. Preciznost a pohyblivost nástrojů i výborné zobrazení operačního pole umožňují operování s výjimečnou šetrností a přesností. To nám dovoluje minimálně invazivní přístup také

u závažných a rozsáhlých nálezů. Ženy ušetříme řezu na břicho a s ním spojeným hojením. Díky tomu výrazně zmenšíme pooperační bolesti, zkrátíme dobu hospitalizace a u onkologických pacientek umožníme včasné zahájení další léčby.

Jinou velkou skupinou pacientek, které profitují z této zázračné technologie, jsou silně obézní ženy. U nich by byla klasická i laparoskopická operace buď neproveditelná, nebo proveditelná jen za cenu vysokého rizika komplikací. Překvapivě dobře zvládají robotické operace i velmi křehké (polymorbidní, dialyzované, geriatrické) pacientky. **Jaké typy gynekologických operací se prostřednictvím robota da Vinci nejčastěji provádějí?**

Robot da Vinci se pro svoji bezpečnost a šetrnost zprvu používal převážně k řešení gynekologických zhoubných nádorů. Indikace se ale rychle rozšiřují. Dnes můžeme robotickou operaci nabídnout i ženám s endometriózou nebo ženám plánujícím odstranění dělohy z důvodu myomatózy a dalších benigních diagnóz. Od ledna budeme provádět i závažné operace řešící sestup pánevních orgánů.

Operovat pomocí robota da Vinci mohou jen speciálně vyškolení lékaři. Předpokládám, že jste musela absolvovat teoretický i praktický výcvik...

Ano, všichni robotičtí chirurgové procházejí velmi propracovaným školicím procesem. Lékař musí nejprve absolvovat základní vzdělávací kurz, který je zaměřen na ovládání robotického systému. Následuje praktický výcvik s prokázáním zručnosti pomocí simulačních her a virtuálních výkonů na trenažéru. Tento základní výcvik je ukončen certifikačním kurzem s provedením operace na nehumánním pacientovi. První operační výkony se provádějí pod dohledem zkušeného proktora.

Jak jste se s robotem za ten rok sžila?

Zprvu jsem byla vůči této novince zdrženlivá, protože mám velmi ráda klasickou i laparoskopickou operativu a měla jsem obavy z absence hmatového vjemu tkáně v průběhu operace. Jemnost operování, bezpečná dosažitelnost těžko přístupných struktur a velmi rychlá a bezproblémová rekonvalescence pacientek po výkonech

mne ale přesvědčily. Nyní jsem z operování s robotickým systémem nadšená. Jsem ráda, že mě primář Pavlásek vybral a dal mi důvěru vybudovat a vést robotický tým gynekologického oddělení.

Můžete nám říct, jaký konkrétní úspěch jste s robotem da Vinci zaznamenali?

Za úspěch vlastně považuji, kam jsme za tak krátkou dobu došli. V několika ohledech jsme překonali, co se od nás očekávalo. V tuto chvíli máme odoperováno přes čtyřicet žen. Většina z nich byly onkologické pacientky s uzlinovými výkony. Mnohé byly obézní, některé velmi. Také jsme odoperovali několik žen s rozsáhlou endometriózou. Závažnou komplikaci jsme neměli žádnou.

V tuto chvíli je vyškolen i další chirurg, MUDr. Knittel, který v současnosti již provádí méně komplikované hysterektomie u ne-onkologických pacientek. V budoucnu se bude zaměřovat na sakrokolpopexie (pozn.: závažná operace sestupu gyn. orgánů). Na sále je skvělý tým, velmi přátelské a profesionální prostředí, kam je radost ráno přijít. Každou operací se zdokonalujeme, objevujeme další možnosti a finty.

Ženy jsou po operacích ve skvělé kondici. Domů odcházejí již třetí den po výkonu s pocitem, že snad ani na operaci nebyly. Mnohé vnímají, že jsou součástí pokroku. Těší se z výjimečnosti a možnosti pochlubit se rodině a přátelům. Vzpomínám na jednu dámu, kterou přesvědčil pro robota vnuk a pak udělal o její operaci referát do školy.

Zpravodaj si můžete přečíst také na www.nemlib.cz/zpravodaj-kl/

V ROCE 2023 SE V LIBERECKÉ PORODNICI NEJČASTĚJI RODILI JAN A SOFIE

V minulém roce se v naší liberecké porodnici narodilo 1.203 dětí, z toho 618 holčiček a 585 chlapečků. Dvojčátek bylo celkem šestnáct. Nejčastějšími jmény, která maminky dávaly, byli Jan a Sofie. Všem miminkům narozeným v naší porodnici přejeme krásný život plný lásky, štěstí a zdraví.

618

holčiček

585

chlapečků

16

dvojčat

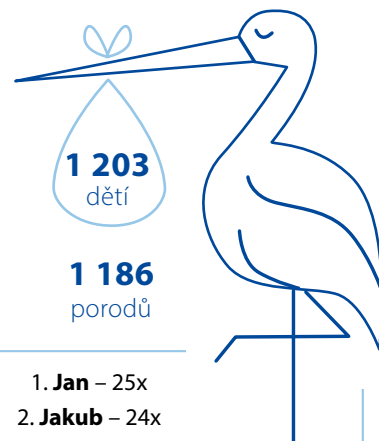

51

porodů koncem pánevním

nejčastější jména

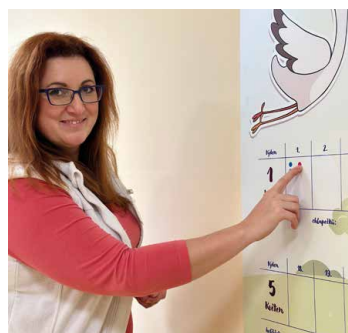
-
1. **Sofie**
(+7 **Sofia, Sofía, Sophie, Sofyia**) – 30x
 2. **Viktorie** – 27x
 3. **Eliška** – 25x
 4. **Anna** – 23x
 5. **Ema/Emma** – 20x
 6. **Natalie** – 14x
 7. **Nela** – 13x
 8. **Anežka** – 12x
 9. **Mia** – 11x
 10. **Amálie, Barbora, Marie** – 10x

1 203
dětí

1 186
porodů

-
1. **Jan** – 25x
 2. **Jakub** – 24x
 3. **Adam, Matyáš** – 18x
 4. **Daniel** – 17x
 5. **Matěj** – 15x
 6. **Ondřej, Tomáš** – 14x
 7. **Sebastián** – 13x
 8. **Jonáš, Vojtěch** – 12x
 9. **Dominik, Kryštof, Mikuláš** – 11x
 10. **David, Filip, Štěpán** – 10x

1	3	5
2	4	

NOVINKY Z PORODNICE

- V úterý 5. prosince byla po páté hodině večerní vložena do libereckého **babyboxu** KNL čerstvě narozená holčička. Vážila 3.550 gramů, měřila 49 centimetrů, byla zdravá. V porodnici pak dostala „pracovní“ jméno Jitka Prosinčová. Vánoce již pravděpodobně strávila v nové rodině (foto 1).
- **Posledním libereckým miminkem** roku 2023 byl chlapeček Sebastian. Měl krásnou váhu 3.750 gramů a měřil 52 centimetrů (foto 2).
- **První miminko** roku 2024 se v liberecké porodnici narodilo 1. ledna před polednem. Chlapeček Timur vážil 2.960 gramů a měřil 51 centimetrů. Timur se tak stal prvním modrým puntíkem na naší nové nástěnce (foto 3, 4).
- **První holčička** roku 2024 si nicméně dala načas. Ema přišla na svět až 2. ledna 2024 krátce před osmou hodinou večerní. Přesto se stala první letošní holčičkou narozenou v celém Libereckém kraji. Měřila 48 centimetrů a vážila 3.320 gramů (foto 5).

□ Děkujeme Nadačnímu fondu La VIDA LOCA za další kufříky pro miminka z liberecké porodnice. V lednu jsme převzali hned deset nových a nádherných Kufříků vzpomínek. Ty dáváme již tradičně miminkům, která rodiče z různých důvodů odložili hned po porodu v naší nemocnici.

Díky kufříkům neprijdou noví rodiče těchto miminek o první okamžiky jejich života a také tyto děti se pak někdy v budoucnu budou moci těšit třeba z fotek svých prvních dní na světě.

Každý kufřík vzpomínek je plný lásky a péče. Kromě fotoalba a hraček obsahuje i další předměty a připomínky narození. Třeba otisk nožičky, první dudlík či porodní náramek.

Jménem všech dětí děkujeme za „**zivotvkufříku**“, se kterým od nás každoročně odchází do nových rodin kolem deseti miminek.

